27/03/2021

Заупокојена Литургија и годишњи помен владики Милутину

Свештенство и верни народ молитвено су обележили годишњицу од престављења Господу владике Милутина, првог пастира обновљене Епархије ваљевске.

Заупокојеном Литургијом и поменом у ваљевском храму Васкрсења Христовог началствовао је игуман Георгије, старешина манастира Лелић, уз саслуживање свештенослужитеља из свих намесништава Епархије ваљевске. Међу сабранима на молитвеном скупу био је и доскорашњи директор Управе за сарадњу са Црквама и верским заједницама др Милета Радојевић, кога је за владику Милутина везивало вишегодишње пријатељство.

– Вера наша је вера у Васкрсење Господа Христа и васкрсење нас самих, јер Он је васкрсао да нам дарује живот вечни, победу над смрћу – једину истиниту победу на овом свету. Том победом и науком се водио наш владика Милутин, који се као дете одлучио за монашки подвиг и постао ђак

манастира Каоне код мудрог старца Теофила, подсетио је у проповеди игуман Георгије на прве кораке црноризачког пута владике Милутина, пута који је отпочео када му је било свега четрнаест година и који га је чинио нарочито угледним међу браћом архијерејима, будући да је припадао старој монашкој школи и да му је служење трајало више од пола века.

– Са братом и сабратом блажене успомене архимандритом Арсенијем, у Каони је организовао наставу веронауке, а потом и ванредну богословију, изградио и обновио древну светињу. Обављао је дужности архијерејског намесника и заменика, одакле га пут води најудаљенијем светосавском олтару, у Митрополију аустралијско-новозеландску. Након три године служења на Петом континенту, лета Господњег 2006. владика Милутин се враћа у свој завичај, у трон обновљене Ваљевске епархије, поставши први духовни отац завичајаца Светог владике Николаја и Светог оца Јустина, рекао је игуман Георгије.

– Он је живео Светим Николајем и Светим Јустином. Увек нам је у неким животним недоумицама говорио: Шта мислиш шта би рекао Николај Свети или Ава велики Јустин? Сви знамо да нема храма у коме није служио. Обилазио је често црквене општине и манастире, бринуо о свима и трудио се да помогне сваком свештенику, игуману и игуманији. Никада није престао да мисли о српском народу у Аустралији, о коме је увек с љубављу говорио и изродио свог духовног сина владику Силуана, који данас тамо служи, а стасао је овде крај владике Николаја и оца Јустина, део је дирљивог слова игумана Георгија у част владике Милутина.

– Његовим, а потом и одласком са овог света митрополита Амфилохија, патријарха Иринеја и епископа Атанасија, остала је велика празнина међу нама. Али верујемо да пред престолом Творца служе свету Литургију и моле за нас да истрајемо на свом путу. Свештенство Епархије ваљевске, иако дубоко погођено тугом, истрајавало је и истрајава у служењу Богу и народу, молитвено и даље вођено руком доброг пастира, пастира иза ког су, налик небеском му патрону славном задужбинару Светом краљу Милутину, остале бројне светиње којима се данас дичимо, рекао је истакао је игуман лелићки Георгије.

– Знамо да си први положио живот у овом несрећном и неразумном времену за стадо своје. Прослављајући овај дан, верујемо да смрт није тачка, него запета у нашем животу. Овде су његови земни остаци и његов гроб и ми и наша поколења ћемо долазити да затражимо помоћ и благослов од њега, закључио је игуман Георгије, узмоливши вечан спомен и Царство небеско

блаженопочившем владики Милутину, епископу – чији је долазак означио нову етапу у духовном животу верног народа у завичају новопросијавших светила Српске Цркве; духовном оцу – чија је љубав оплемењивала, снажила и богатила сва срца која би додирнула, а додирнула би свако које је отворено за Господа Христа; проповеднику и сведоку Јеванђеља – чији је подвиг отпочео у времену безверја и прогона Цркве; човеку – који је волео све људе света, указујући у мноштву проповеди да сви то треба да чинимо, али који је изнад свега имао љубав за свој многострадални српски народ и личним примером поучавао о његовим најдрагоценијим врлинама; Божјој души – која је лепоту Творца видела у сваком цвркуту птица, цвећу и свему створеном. Вечан ti спомен, вољени Владико!

J. J.

Иувор: Епархија ваљевска

— spc.rs